

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/611/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812221425
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812221425.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: I. G. Z., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v N., Q. 5, zastúpeného V. kanceláriou H. G., s.r.o., so sídlom v N., Q. 5, L. : XX XXX XXX proti odporkyni : O. S., bytom M.R. S. XXX/XX, D., o zaplatenie 5.120,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júla 2013, č.k. 11C/55/2013 - 66, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vedľajšie účastníctvo na strane odporkyne vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu domáhal zaplatenia sumy 5.120,41 Eur. Dňa 08.01.2013 oznámilo vstup do konania na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania podal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu dňa 07.06.2013 podanie, v ktorom namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. Uviedol, že v rozkaznom konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo/207/2011. Ďalej namietal skutočnosť, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vstup vedľajšieho účastníka do konania / i napriek tomu, že odporca sa nevyjadril súhlasne ani nesúhlasne k vstupu vedľajšieho účastníka/ nie je v neprospech odporcu. Súdu prvého stupňa je známe z jeho činnosti, že vedľajší účastník vykonáva reálne úkony, ktoré chránia záujem odporcu - spotrebiteľa v konaní. K tomu dodáva, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 207/2011 z 10.10.2012, na ktoré poukazuje navrhovateľ, sa zaoberá vedľajším účastníctvom v exekučnom konaní, vznikom účinkov vedľajšieho účastníctva v exekučnom konaní a len okrajovo /jednou vetou/ s cieľom doplniť zdôvodnenie neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v exekučnom konaní poukazuje na sporové konanie a tzv. skrátené konanie, preto v tomto konaní ním nemožno zdôvodňovať prípustnosť resp. neprípustnosť vedľajšieho účastníctva a pri rozhodovaní o prípustnosti vedľajšieho účastníctva je irelevantné. Nakoľko navrhovateľ navrhol neprípustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania, v zmysle dikcie § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p., súd prvého stupňa musel o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodnúť. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), čím napĺňa znaky uvedené v § 93 ods. 2 O.s.p.. Súd prvého stupňa sa preto nestotožnil so žiadnou z námietok navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka, ani nenašiel žiadne iné skutočnosti, ktoré by vstupu vedľajšieho účastníka do konania bránili. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa ust. 93 ods. 2,3 druhá veta, ods. 4 O.s.p., čl. 48 ods. 2 Ústavy SR .

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajší účastník nebude pripustený do konania na strane odporcu. Zároveň si uplatnil trovy

odvolacieho konania vo výške 117,93 Eur. Zastával názor, že v konaní o vydanie platobného rozkazu - v tzv. skrátenej (rozkaznom) konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.z.n. 6 Cdo 207/2011, v zmysle ktorého „účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „ pomoc v spore „ miektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie (to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátenej konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor).“ V zmysle uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu mal navrhovateľ za to, že kým odporca nepodá odpor proti platobnému rozkazu, nenastanú ani účinky vedľajšieho účastníctva. Namietal, že združenie získava osobné údaje o účastníkovi konania (fyzickej osobe) len na základe vstupu do súdneho konania bez ohľadu na stanovisko účastníka konania, ku ktorému sa osobné údaje vzťahujú. Mal za to, že výslovný súhlas účastníka konania s nakladaním s jeho osobnými údajmi je preto výslovne vyžadovaný, pričom podľa § 49 a nasl. zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov, je nakladanie s osobnými údajmi bez súhlasu dotknutej osoby prísne sankcionované. Takýmto súhlasom s osobnými údajmi združenie nedisponuje. Ak súd pripustí vstup združenia do súdneho konania bez súhlasu dotknutej osoby, umožní tak združeniu disponovať osobnými údajmi dotknutej osoby, čím dochádza k porušeniu Ústavou Slovenskej republiky garantovaných práv zakotvených v čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že odvolanie je účelové a právne irelevantné. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2,3 O.s.p. z vlastného podnetu do spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporu. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o jeho vstupe do konania. Ak súd poučí hlavných účastníkov, že do konania vstúpil vedľajší účastník a majú právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom, nie je možné za takýto nesúhlas považovať skutočnosť, že účastník sa v súdom určenej lehote nevyjadří, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí. Prípadná nečinnosť odporcu nemôže byť v žiadnom prípade posudzovaná za konkludentný nesúhlas s účasťou vedľajšieho účastníka v konaní, ale je iba prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa. Inštitút vedľajšieho účastníctva II. skupiny (§ 93 ods. 2 O.s.p.) má vytvárať predovšetkým platformu a priestor pre uplatnenie právnických osôb - neziskových nekomerčných organizácií v súdnych konaniach pri ochraňovaní verejnoprospešných záujmov a zákonom chránených práv a slobôd. Vstup vedľajšieho účastníka do konania je plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako zákonné a správne.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenu prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu ako vedľajšieho účastníka, výslovne umožňuje ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. Zákon s účinnosťou od 15. októbra 2008 totiž zaviedol skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní, pričom u týchto účastníkov, na rozdiel od vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p.

sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu.

V preskúmvanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu mal súd prvého stupňa dostatočne za preukázanú podmienku, kedy sa právnická osoba môže stať vedľajším účastníkom, a to existenciu predmetu činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného zákona, ktorá má súvis s predmetom ochrany, ktorý sa uplatnil v sporovom konaní bez toho, aby musela preukazovať právny záujem na výsledku sporu. V tejto súvislosti vyplynulo jednoznačne z listín, ktoré boli podkladom pre registráciu Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS na Ministerstve vnútra SR, že cieľom združenia je aktívna ochrana práv spotrebiteľov a ich záujmov.

Čo sa týka navrhovateľom tvrdenej neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v štádiu konania do zrušenia platobného rozkazu, nie je správny záver, že vedľajšie účastníctvo na základe vstupu pred uvedeným okamžikom je neprípustné, čo napokon nevyplýva ani z navrhovateľom citovaného rozhodnutia NS SR. To pojednáva o účinkoch vstupu vedľajšieho účastníka v závislosti od fázy konania, a nie o samotnej prípustnosti vedľajšieho účastníctva. Aj keď vedľajší účastník vstúpi do konania pred vydaním platobného rozkazu, resp. pred vyjadrením sa odporcu vo veci samej, je pri splnení ostatných podmienok jeho účastníctva potrebné považovať jeho účasť za založenú úkonom jeho vstupu. Nemožno spravodlivo požadovať, aby bol vedľajší účastník nútený urobiť úkon vstupu do konania až po zrušení platobného rozkazu, či všeobecne až po nesúhlasnom stanovisku odporcu s návrhom. Rovnako nemožno so samotným skorším vstupom spájať neprípustnosť vedľajšieho účastníctva. Vznikali by nežiaduce situácie, kedy by bol vedľajší účastník vylúčený z účasti v konaní napriek tomu, že neskorší vývoj konania by účel jeho účasti plne umožňoval a ústili by do formalizmu požadujúceho urobiť úkon vstupu do konania "v pravý čas". Správny je prístup, ktorý pri splnení stanovených podmienok vedľajšieho účastníctva konštatuje v súlade s ust. § 93 ods. 3 O.s.p. prípustnosť vedľajšieho účastníctva v konaní bez ohľadu na okamžik vstupu vedľajšieho účastníka. Zároveň však treba starostlivo posudzovať úkony vedľajšieho účastníka urobené predtým, ako je vo veci umožnené vyjadriť sa odporcovi. Neustále musí byť totiž zohľadňované, či si úkony účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane neodporujú (ust. § 93 ods. 4 O.s.p.).

Je teda potrebné rozlišovať samotnú účasť vedľajšieho účastníka v konaní od jeho možnosti dosiahnuť následky svojich úkonov. Následky spojené s úkonmi vedľajšieho účastníka možno týmto úkonom priznať až potom, ako je zrejmé, či nimi vzniká alebo nevzniká rozpor s úkonmi hlavného účastníka. Predtým, ako je odporcovi umožnené sa vyjadriť k veci samej, ostáva akýkoľvek úkon vedľajšieho účastníka, týkajúci sa veci samej, bez následkov a tieto môžu nastať najskôr po zistení stanoviska podporovaného účastníka k veci samej. Prítom aj procesná pasivita odporcu je prejavene stanovisko, a nie je v rozpore s obranou poskytovanou vedľajším účastníkom.

Porušenie ústavných práv na súkromie a ochranu osobných údajov, ktoré podľa navrhovateľa tiež zakladá neprípustnosť vedľajšieho účastníctva, v tomto prípade nenastáva. Pre vstup a účasť vedľajšieho účastníka v konaní za účelom ochrany spotrebiteľa je dané priame zákonné oprávnenie. Krajský súd jeho protiústavnosť nenachádza a pokiaľ nebude rozhodnuté inak, vychádza z prezumpcie súladu s ústavou.

Súd prvého stupňa tak správne posúdil predpoklady pre vstup Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS ako právnickej osoby, založenej na ochranu spotrebiteľov tak, ako je upravené v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné